

Samtidig medfører den ændrede byrdefordeling, at solidaritetsprincippet får en større vægt i bilstandsloven.

Det bliver ikke den enkelte kommune med det evt. store sociale behov, der med en urimelig stor andel kommer til at dække udgifter i henhold til bilstandsloven på grundlag af egne skatteindtægter. Byrden fordeles derimod på den samlede befolkning.

Til nr. 5

Kommunernes administrationsomkostninger som følge af deres forpligtelser i h.t. bilstandsloven er blevet mangedoblet, både som følge af udvidede forpligtelser som følge af loven, men også på grund af krisens omfang og langvarighed, der har betydet et forøget arbejdspress på de enkelte bilstandskontorer, uden at der er sket tilsvarende forøgelse af personalet. Dette har medført lange

vente- og ekspeditionstider og er især gået ud over de tungeste sager, der ikke får den fornødne sagsbehandling. Det opsøgende arbejde, der hører til en af intentionerne i bilstandsloven, er i de fleste kommuner en illusion som følge af personalemangelen. Da kommunernes sociale byrder er ulige fordelt, skønnes det rimeligere, at udgiften gøres refusionsberettiget, således at det ikke kan betale sig at eksportere sociale problemer til andre kommuner.

Til nr. 6

Bortfaldet af stk. 3 vil medføre, at kommunerne selv får mulighed for at fastsætte normeringerne inden for daginstitution- og plejehjemssektoren i opadgående retning. I øjeblikket er det kun muligt at ændre normeringerne i nedadgående retning, hvorimod forbedringer begrænses af maksimumsreglerne, medmindre kommunerne selv dækker forøgede udgifter 100 pct.